



כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה



זמני השבת
(לפי אופק אשדוד)
בניסת השבת: 16:26
יציאת השבת: 17:28

עלון מס' 118
כ"ה טבת תשע"א

וארא

"וְכֵן שָׁמְעוּ אֶל
מוֹשֶׁה מִקֶּצֶר רוּחוֹ"
(שמות, ו', ט')

"לקוצר רוח" -
אותו הדור היו
מחוסרי אלונה
והיו טולחים שקצרה
יד ה' ח"ו להושיעם..
~ לדרש טאה ~

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר" ..

"וַיְהִי כִּרְדּוֹ וְאֵשׁ, מִתְלַקְוֹת בְּתוֹךְ הַכָּרְדּוֹ"
(שמות ט', כ"ד)



כך היה במכת הברד. אש
וברד אינם יכולים לחיות
בשלום ביניהם, כי האש
ממיסה את הקרח, ודרך
המים לכבות את האש.
אולם כאן עשה הקב"ה
שלום בין שני יסודות הטבע החזקים
והשונים כל כך, ויחדיו הם ירדו משמים
והיכו במצרים.

רבי אחא המשיל משל
למלך אחד שהיו לו שני
חיילים גיבורים וחזקים
בצבאו. הגיבורים אהבו
מאוד את המלך, לכן
השתדלו להצטיין בכל
דבר שעשו. כל אחד מהם רצה להיות
הכי גיבור והכי אמיץ, והאמין שהוא
משרת את המלך בצורה הטובה ביותר.

עלינו לזכור, חברים יקרים, שעלינו לאהוב
את חברנו מכל הלב, גם אם הוא טיפה
שונה מאיתנו, כי כל אחד מאיתנו הוא חייל
קדוש בצבאו של ד' יתברך, ורק על ידי
אחדות ואהבה בינינו ואל בורא עולם, נוכל
לנצח את כל אויבינו ולזכות לבניין בית-
המקדש בקרוב ממש..

אך לאט לאט, בגלל התחרות, התחילו
הגיבורים לשנוא זה את זה.
יום אחד, ראה המלך שצבא חזק מתקדם
לעבר הממלכה. קרא המלך לשני
הגיבורים ואמר להם: "חיילי האהובים, אני
יודע כי שניכם גיבורים, שניכם אמיצים
ושניכם נאמנים לי עד מאוד. צבא אדיר
מתקדם לעבר הממלכה שלנו וזקוק אני
לעזרתכם, אבל מה אעשה ששניכם
שונאים זה את זה? לכן אבקש מכם
שתעשו ביניכם שלום, ותצאו ביחד לנצח
את אויבינו!"

~ מתוך נר תמיד ~

לעולם לא הייתי
רוצה לעבוד
ט-לוהים,
שדרכיו מובנות
לשכלו של
כל ילוד טושה..

~ הרי לקוצק ~

אדם לא חי בשביל עצמו, אדם חי בשביל השני..
ר' חיים מוולוז'ין זצ"ל

"הוא אהרן, ומוֹשֶׁה... הוא מוֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן"
(שמות, ו', כ"ז-כ"ז)

יש מקומות שמקדים אהרון למשה ויש מקומות שמקדים משה לאהרון,
לומר לך ששקולים כאחד (רש"י)

שאלו לתלמידיו של החוזה מלובלין: כיצד יתכן שיהיו שני בני אדם שקולים ושווים
בכל ממש, הרי נא' "כשם שאין פרצופיהם שווין כך אין דעותיהם שוות".
ענה: במה מדובר? כשבני אדם מחזיקים עצמם ל"יש" דעתו היא דעה וממילא אינה
יכולה להשתוות עם דעה אחרת, ואילו משה ואהרון אמרו שניהם "ונחנו מה", שניהם
לא תפסו מקום ובעיני עצמם היו חשובים פחות מעפר ואפר, לכן עשויים אלו להיות
שקולים ושווים בדעתם ממש.

~ תורת הפרשה מתוך מעיינות הנצח ~

"וַיְבָרֶכְהָ וַיְבָרְכָהּ"
(שמות, ז', כ"ט)

כל המילים בתורה
"בך" ללא ה'
ומדוע זאת עם ה'?
לפי שכל מנה
ומנה באה
עם עוד חמש
מכות מסביב..

שמות רבה

**”וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, וַיֵּצֵאם אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶל-פְּרֻעָה בְּמֶלֶךְ מִצְרַיִם”**
(שמות ו', י"ג)

אמר להם הקב"ה, היו נוהגים לו כבוד וחלקו כבוד למלכות, אעפ"י שאני צריך לעשות בו את הדין. עד כמה הקב"ה ישתבח שמו חס על כבודו של שפל נבזה ורשע וגם באותה שעה שעושה עימו דין ומענישו על מעשיו הרעים ועם כל זאת מזהיר על פגיעה בכבודו, ראוי הוא לכבוד עבור מלכותו.

וכן מצינו באסתר המלכה שכנתה את המלך אחשורוש הרשע וההפכפך בשם כלב, כדכתיב: "הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי" (תהילים, כ"ב, כ"א), כשהבינה שטעתה חזרה וקראתו אריה שנאמר: "הצילני מפי אריה". (תהילים כב) אף אנו נלמד קל וחומר מכך: ומה הקב"ה חס על כבודן של הרשעים ולא מסכים שיפגעו בהם לפי שעה, על אחת כמה וכמה שהוא חס על כבודו של כל אחד מישראל שהם עמו וצאן מרעיתו. ופגיעה בכבודו של יהודי כמוה כפגיעה בבבת עינו של הקב"ה.

~ מתוך בני בנימין ~



פעם הלך הגר"י לוינשטיין צ'ל המשיג מחפונבז' עם תלמידו, וראו ממטרה המפזרת מים על הגינה, ושאל הרב לתלמידו: "מה זאת?"

ולתומו חשב התלמיד שהרב לא מכיר בזה, וענה לו: "זו ממטרה שמזרם המים היא מסתובבת ומפזרת מים". אמר לו הרב: "אל תאמר כך, אין שום כח מלבדו, זה רבונו של עולם! זה רבונו של עולם! כי אין שום מציאות בעולם הנעשית מאליה מבלי השפעת כוחו וחיותו".



אדם נתקף בכאבי מעיים נוראים ואינו יודע את נפשו מרוב צער וכאב. ולאחר התפתלות של יסורים יוצא הוא לנקביו ובן רגע נעלמו לו כל כאביו ומחושיו..

בודאי שמיד לאחר מכן יברך "אשר יצר" בכוונה עצומה - "נקבים נקבים חלולים חלולים שאם יסתם אחד מהם... אוי אוי... "או אם יפתח אחד מהם" - אוי נורא ואיום... "ברוך... רופא כל בשר ומפליא לעשות".

ואילו בימים הבאים, כשפעולת המעיים תקינה, ברכת "אשר יצר" אצלו כבר לא בהתרגשות ובהתפעלות, וחושב הוא, שלשום נעשה לי נס והיום לאו. אולם לא השכיל זה להבין כי הנס המפורסם מטרתו לנס הנסתר..

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

שימוש בתנור חשמלי בשבת

ישנם אנשים המשתמשים

בתנור חשמלי הדולק מערב שבת כתחליף לפלטה חשמלית. ועדיף לעשות כן בתנור חשמלי שיש אפשרות להפעילו על מצב קבוע המבטל את פעולת התרמוסטט המכבה ומפעיל את גופי החימום לסירוגין, כדי שפתיחת דלת התנור וסגירתו לא ישפיעו על הפעלת גופי החימום.

אכן גם מי שמשתמש בתנור חשמלי שאין לו מצב קבוע המבטל את פעולת התרמוסטט, יש לו על מה שיסמוך (כיוון שהפעלת גופי החימום נעשית בגרמא, ואין כוונתו להפעילם).

ואולם יש להבדיל בין פלטה חשמלית או כיריים של גז המכוסים בטס מתכת שאין רגילות לבשל עליהם, ולכן ניתן להחזיר קדרות שניטלו מעל גבם אף שהונחו על גבי קרקע ואף ניתן להניח עליהם מחדש קדרות או מאכלים קרים (מבושלים כל צרכם).

ולעומת זאת תנור חשמלי שרגילים לאפות בתוכו, אסור להחזיר לתוכו אלא אם כן לא הניחו על גבי קרקע אלא על גבי שולחן או שיש, וודאי שאין לתת לתוכו מאכלים שלא היו בתוכו (אף שהם מבושלים כל צרכם), שנראה הדבר כאילו הוא אופה בשבת.

ומכל מקום כל זה דווקא בדברים שרגילים לאפות בתנור חשמלי כגון: תבנית עם דגים או עוף ותפוחי אדמה, או חלות שרוצים לחממם. אבל דברים שאין רגילים לאפותם בתנור חשמלי כגון: קדרות עם תבשיל, מותר להחזירם לתנור לאחר שנטלם ממנו אף שהונחו על גבי קרקע (ובתנאי שהם מבושלים כל צרכם), ואף יכול ליתנם מחדש לתוך התנור למרות שלא היו בו מקודם.



ישנם אנשים שהמקצוע שלהם הוא היאבקות. אדם מהצד יאמר: "אלו משוגעים, מדוע הם מתאבקים? שיברחו!" אך אם ישאלו אותם, הם ישיבו ויאמרו: "הלא לשם

ההאבקות אנו כאן, ולמה שנברח?" אם אדם יודע שחיייו הם "זירת קרב" הוא ידע כיצד לפעול. הקשיים לא יבהילו אותו ולא יגרמו לו להתייאש, כי הלא לשם כך- לשם המאבק עם הקושי - הוא כאן, וממילא יהיו לו הכוחות הנדרשים כדי להלחם ולהתגבר ולבנות בנין של קדוש ה'...

~ הגר"ש פינקוס צ'ל ~